

seal seisis mu lillemaja! Läve ees olid valged õiekellukesed: kes tahtis sisse tulla, pidi helistama. Nüüd paistab ainult roheline piibelehe tipp veest välja — see on mu maja katuse hari.

Elasin rahulikult ja rõõmsalt oma lillemajakeses. Kui olin sees, mähkis maja enda mu ümber kokku; siis olin kõigest maailmast lahus: mu uks oli lukus. Ja läve kõrval olid uksekellukesed, viis